

Guia de suport a la comunicació oral

[0] EXORDIUM

Has de fer una presentació oral a classe i això s'ha convertit en un problema?

Hi ha la creença força estesa que saber parlar en públic és un do, una habilitat innata reservada a una minoria selecta. Creure que no pertanyem al grup dels escollits que tenen aquest do ens genera inquietud, fins i tot pànic, quan hem de dur a terme una intervenció oral.

És evident que podem tenir algunes qualitats que ens faciliten parlar en públic de manera natural, però també és cert que la pràctica ens fa cada vegada més hàbils i que la competència de parlar en públic es pot aprendre. Certament, es podia aprendre fa 25 segles, en les escoles de retòrica i oratòria de la Grècia clàssica, i es pot aprendre en l'actualitat.

Sovint s'ha identificat la retòrica i l'oratòria com un conjunt d'estratègies per embellir i falsejar els missatges, com un conjunt d'eines d'ornamentació i, fins i tot, de manipulació. La retòrica, però, ens ofereix eines per concretar el nostre missatge, per fer-lo arribar de manera eficaç a l'auditori, per reforçar la nostra capacitat de comunicar, sense renunciar a la nostra personalitat i a les nostres idees.

Per què ens sentim insegurs a l'hora de parlar en públic?

Si comparem les produccions orals amb els textos que redactem ens adonem que a les intervencions hi ha diversos elements, més enllà dels estrictament lingüístics. El públic no només té en compte les nostres idees, les paraules que fem servir, els mitjans de suport que hem triat, sinó que ens valora en conjunt: la personalitat, els gestos, l'aspecte físic, la veu, l'actitud... Mostrar-nos davant d'un públic que ens mira en silenci imposa, fins i tot podem dir que fa por. No cal que lluitem per evitar aquest nerviosisme, integrem la por escènica com un element més dels que haurem de tenir en compte i preparem la nostra intervenció a consciència per fer-hi front.

D'altra banda, si comparem les intervencions orals amb les converses quotidianes, ens adonem que són formes de comunicació diferents. És per

això que les eines que fem servir habitualment en les interaccions col·loquials habituals no acaben de funcionar davant d'una audiència.

Hi ha molts factors que singularitzen les intervencions orals: el públic no hi intervé, no ens demana aclariments si no entén alguna cosa, no està atent i actiu perquè pensa que en qualsevol moment li cedirem el torn de paraula; les pauses no li resulten incòmodes com els silencis en les converses, sinó que les agraeix... Parlar en públic, doncs, requereix unes habilitats diferents.

Pots fer-hi alguna cosa?

Som en l'àmbit de la retòrica i l'estudi de la parla, que han descrit aquestes qüestions. Es tracta de conèixer quins aspectes determinen les intervencions orals monologades, de reflexionar sobre quins aspectes afavoreixen la transmissió del missatge, d'adquirir i desenvolupar habilitats que ens fan comunicar més i millor.

En aquest web us presentem les diferents fases del procés d'elaboració de les intervencions orals. Us proposem treballar de manera conscient els diferents elements que caracteritzen les intervencions orals eficaces (la selecció de la informació, la veu, el llenguatge corporal, l'estructura del discurs, els recursos de suport...).

Analitzar la nostra manera de comunicar (reconèixer els punts forts i febles) i conèixer eines i estratègies per preparar-nos el discurs augmenten la nostra competència comunicativa i, de retruc, la confiança en la nostra capacitat de parlar en públic.